Dosarul nr. 2c-2458/2024
2-24134417-12-2c-25112024

# H O T Ă R Â R E
## În numele Legii

30 ianuarie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „Transnava Grup” S.R.L. împotriva „Farveg-Trans” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

## A C O N S T A T A T:

**Argumentele participanților la proces**

La 21 noiembrie 2024, „Transnava Grup” S.R.L., prin intermediul avocatului Chirica Vladislav, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Farveg-Trans” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 25 noiembrie 2024, ora 16:32, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod aleatoriu, judecătorului Galina Ciobanu.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta „Transnava Grup” S.R.L., a solicitat:

- admiterea spre examinare a cererii;

- dispunerea încasării din contul „Farveg-Trans” SRL (IDNO *****) în beneficiul „Transnava Grup” SRL (IDNO *****), a sumei de 61 080,95 (șaizeci și una mii optzeci, 95) lei cu titlu de datorie;

- dispunerea încasării din contul „Farveg-Trans” SRL (IDNO *****) în beneficiul „Transnava Grup” SRL (IDNO *****), a sumei 1 288,48 (una mie două sute optzeci și opt, 48) lei cu titlu de dobândă de întârziere;

- dispunerea compensării a cheltuielilor de judecată conform art. art. 90, 94 și 96 Cod de procedură civilă, ce se compun din taxa de stat în sumă de 2 421,05 (două mii patru sute douăzeci și unu, 05) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei, cheltuieli de traducere a actelor în limba de stat în sumă de 1 600 (una mie șase sute, 00) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 6 000 (șase mii, 00) lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta „Transnava Grup” S.R.L. a invocat că, la data de 20.08.2024 între „Farveg-Trans” SRL și „Transnava Grup” SRL, a fost semnat Contractul de prestare a serviciilor de transport și expediție nr. 26/24 T (în continuare Contract), în baza cărui „Transnava Grup” SRL și-a asumat obligațiile de a transporta marfa pe ruta reg. Vladimir (RU) - or. Căușeni (MD), iar „Favreg-Trans” SRL de a achita suma de 61 080,95 lei. Executarea în mod corespunzător a obligațiilor prevăzute de Contract de către „Transnava Grup” SRL se confirmă prin actul prestări servicii din 26.08.2024, facturii fiscale Seria, nr. IA1471907 din 26.08.2024, scrisorii de transport internațional (în continuare CMR) Seria ER nr. 21082024.

Ține să menționeze reclamanta că, cât factura fiscală, atât și actul prestări servicii aferente Contractului au fost semnate de ambele părți fără careva obiecții.

Reclamanta a încercat soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară purtând mai multe discuții telefonice cu administratorul pârâtului în urma căror reclamantul a fost asigurat că în scurt timp datoria va fi stinsă, însă acest lucru nu s-a întâmplat. Ulterior, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația din 16.10.2024 privind achitarea datoriei. Reclamația a fost recepționată de pârât pe data de 17.10.2024, circumstanță confirmată prin Avizul de recepție DS8005041590AS. Însă, după recepționarea reclamației, pârâtul nu a întreprins careva acțiuni privind stingerea datoriei apărute în baza Contractului, fapt care și la determinat pe reclamant să se adreseze către instanță cu prezenta acțiune privind încasarea datoriei. Astfel, la momentul depunerii prezentei cereri, datoria pârâtului față de reclamant constituie suma de 61 080,95 lei.

Invocă reclamanta că, în conformitate cu prevederile art. 776 Cod Civil (în continuare CC) obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit [delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (2) CC obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locuiți în momentul stabilit.

Totodată, conform art. 874 CC în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Conform art. 942 alin. (1) și alin. (2) CC, (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era

purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

La fel, reclamanta notează că, urmează a fi reținute și explicațiile date în pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova privind aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparare a prejudiciului cauzat prin întârziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, cu excepția celor izvorâte din contractul de credit bancar sau împrumut nr.9 din 24.12.2010 și anume Debitorul este obligat să repare prejudiciul cauzat creditorului ca urmare a neexecutării obligației pecuniare asumate. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă. Prin obligație pecuniară se va înțelege acea obligație, în virtutea căreia debitorul e obligat, în baza unui contract sau a unei obligații extra contractuale prevăzute de Codul civil, să transmită creditorului bani, în sumă determinată sau determinabilă, adică utilizează banii ca mijloc de plată. Pecuniară poate fi o obligație în întregul ei (contractele de credit bancar, împrumut) sau doar obligația uneia din părți (pentru achitarea mărfurilor, serviciilor etc.).

În același context, specifică reclamanta că, conform Termenilor și formei de plată, prevăzute în Anexa nr. 1 la Contract, pârâtul urma să achite prețul transportului în decurs de 15 zile bancare din momentul semnării actelor ce confirmă prestarea serviciului. Cele din urmă fiind recepționate și contrasemnate de pârât pe data de 26.08.2024 (Actul prestări servicii și Factura Fiscală). Astfel, luând în considerație cele menționate și normele citate, ține să menționeze că pârâtul este în întârziere din data de 17.09.2024 (inclusiv), prin urmare suma dobânzii de întârziere pentru perioada 17.09.2024 - 18.11.2024, constituie suma de 1 288,48 lei, calculul se anexează.

De asemenea, reclamanta indică că, conform pct.1.1.3 din Anexa nr. 1 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, pentru cererile de chemare în judecată cu privire la litigiile cu caracter patrimonial dacă valoarea acțiunii este de 50 001 - 1 500 000 lei, taxa de stat se achită în mărime de 2050 lei + 3 % din valoarea acțiunii ce depășește 50 001 lei, prin urmare luând în considerație valoarea acțiunii în mărime de 62 369,43 lei, taxa de stat constituie suma de 2 421,05 lei.

Conform art. 90 lit. l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces. În același context, reclamantul a suportat cheltuieli în sumă de 1 600 lei pentru traducerea actelor în limba de stat cu scopul de a se conforma cu cerințele art. 167 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă. Plata pentru efectuarea traducerii este probată prin Ordinul de plată nr. 444 din 18.11.2024.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată iar în conformitate cu art. 82 alin. (1) Cod de procedură civilă Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei. Astfel, la depunerea prezentei acțiuni reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 2 421,05 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei. Suplimentar, în partea ce ține de compensarea taxei de timbru, consideră relevante cele constatate de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 20 din 26.09.2024

Conform art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Faptul confirmării achitării serviciilor de asistență juridică se constată prin Ordinul de plată nr. 433 din 15.11.2024. În prețul serviciilor de asistență juridică se includ acțiunile de consultarea clientului, studierea materialelor cauzei, întocmirea cererii de chemare în judecată și altele. Suplimentar, din suma în cauză avocatul urmează să suporte cheltuieli pentru exercitarea profesiei de avocat precum taxa de barou, semnături electronice, procurarea mandatelor, chiria oficiului, serviciile comunale suportate în cadrul oficiului, prețul serviciilor de contabilitate, telefonie fixă, telefonie mobilă, internet, diverse abonamente printre care Monitorul Oficial, baza de date CADASTRU etc., precum și din onorariu avocatul urmează să achite și plăți în bugetul de stat cu titlu de asigurare socială, asigurare medicală, impozit pe venit și alte impozite. În același context, în partea ce ține de realitatea, necesitatea și rezonabilitatea cheltuielilor de asistență juridică, reclamanta consideră că instanța urmează să țină cont de prevederile hotărârii nr. 19-02/27.05.2022 din 27 mai 2022 a Consiliului Uniunii Avocaților privind recomandările cuantumului onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică (în continuare Hotărârea CUA), în special, conform pct. 5 din Hotărârea CUA, mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 70 și 170 euro/ora.

Prin urmare, reclamanta notează că, conform prevederilor art. 90, 94 și art. 96 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensate cheltuielile de judecată ce se compun din: taxa de stat – 2 421,05 lei, taxa de timbru – 2 0 lei, cheltuieli pentru traducere – 1 600 lei și cheltuieli de asistența juridică – 6 000 lei.

Invocă reclamanta că, conform art. $276^2$ alin. (1) Cod de procedură civilă, Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se

examinează ca cerere cu valoare redusă. La caz, datoria constituie suma de 61 080,95 lei, restul sumelor fiind accesorii.

Luând în considerație cele menționate, reclamanta solicită admiterea acțiunii. (f.d. 4-8)

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. $276^2$ din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 26 noiembrie 2024. (f.d. 37-37 verso)

Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d. 38, 39, 40)

*La 30 decembrie 2024*, avocatul Chirica Vladislav, acționând în interesele reclamantei „Transnava Grup" S.R.L., a depus cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată, prin care s-a solicitat:

- admiterea spre examinare a cererii;
- dispunerea încasării din contul „Farveg-Trans" S.R.L. în beneficiul „Transnava Grup" S.R.L., a sumei de 41 380,95 lei cu titlu de datorie;
- dispunerea încasării din contul „Farveg-Trans" S.R.L. în beneficiul „Transnava Grup" S.R.L., a sumei 1 288,48 lei cu titlu de dobândă de întârziere;
- dispunerea compensării a cheltuielilor de judecată conform ari art. 90, 94 și 96 Cod de procedură civilă, ce se compun din taxa de stat în sumă le 2 421,05 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei, cheltuieli de traducere a actelor în limba de stat în sumă de 1 600 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 6 000 lei.

În motivarea cererii de concretizare, reclamanta a invocat că, la data de 21.11.2024, a fost depusă cererea de chemare în Judecată la acțiunea „Transnava Grup" SRL către „Farveg-Trans" SRL privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. Prin încheierea nr. 2c-2458/2024 din 26.11.2024, recepționată pe 19.12.2024, acțiunea a fost primită spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă. Ulterior, de la contabilitatea societății reclamante, a parvenit informația ca după depunerea cererii de chemare în judecată, pe data de 24.12 2024, pârâtul a efectuat un transfer în mărime de 20 000 lei cu destinația plății – servicii de transport internațional conform facturii fiscale IA 1471907 din 26.08.2024, circumstanță probată prin Extrasul de cont al reclamantului. Astfel, se conchide că prin transferul menționat, pârâtul a stins parțial datoria apărută în baza Contractului de prestare a serviciilor de transport și expediție nr. 26/24 Ti (în continuare Contract), după depunerea cererii de chemare în judecară de către reclamant. Fapt care și a determinat reclamantul să renunțe parțial la cerința privind încasarea datoriei în mărime de 61 080,95 lei din motivul satisfacerii parțiale, în mărime de 20 000

lei, în mod benevol de către pârât a cerinței în cauză după înaintarea cererii de chemare în judecată.

La caz, specifică reclamanta că, conform art. 97 alin. (2) Cod de procedură civilă, dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acțiunii, instanța, la cererea reclamantului, îl obligă pe pârât să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistență juridică. În rest pretențiile sunt motivate prin argumentele invocare în cererea de chemare în judecată inițială. (f.d. 42-43)

Necătând la faptul că, prin scrisoarea din 26 noiembrie 2024, pârâtei i-a fost expediată încheierea instanței din 26 noiembrie 2024, prin care s-a primit spre examinare cererea de chemare în judecată, iar prin scrisoarea din 9 ianuarie 2025 s-a expediat în adresa pârâtei cererea de concretizare a acțiunii, și s-a solicitat prezentarea referinței, scrisorile expediate „Farveg-Trans" S.R.L., la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și în contractul de prestare a serviciilor de transport anexate la dosar, care este adresa juridică oficială, au fost restituite de către oficiul poștal cu mențiunea: „Nereclamat" (f.d. 38, 39, 45, 46).

**Aprecierea judecătorului**

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța consideră acțiunea întemeiată și pasibilă de a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În susținerea soluției de admitere parțială a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) al Codului de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Reieșind din conținutul art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, se atestă că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. $276^2$ alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prevederile art. 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, expres stabilesc că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Concomitent cu art. 776 al Codului civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Din materialele cauzei s-a constatat că, la 20 august 2024, între „Farveg-Trans” S.R.L. în calitate de client și „Transnava Grup” S.R.L. în calitate de transportator, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de transport și expediție nr. 26/24T, conform căruia, „Transnava Grup” S.R.L. și-a asumat obligațiile de a transporta marfa pe ruta reg. Vladimir (RU) – or. Căușeni (MD), iar „Farveg-Trans” S.R.L. de a achita suma de 61 080,95 lei. (f.d. 12-14; 15-22)

Conform pct. 1.1. din Contractul specificat, în conformitate cu prezentul Contract, Transportatorul se obligă să livreze marfa care i-a fost încredințată de Client la destinație și să o transfere persoanei autorizate să primească marfa (Destinatar) în condițiile specificate în prezentul Contract și Aplicații (Anexa nr. 1), iar Clientul se obligă să plătească Transportatorului pentru livrarea mărfurilor o taxă stabilită, în modul și în condițiile specificate în prezentul Contract și Aplicații (Anexa nr. 1).

Conform prevederilor art. 1411 din Codul civil, (1) Prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită. (2)

Transportarea gratuită a persoanei sau a bunului, cu excepţia cazului când este efectuată în activitatea de întreprinzător de persoana care oferă public servicii de transport, nu este guvernată de regulile prevăzute de prezentul capitol şi transportatorul poartă doar o obligaţie de prudenţă şi diligenţă. (3) Dispoziţiile prezentului capitol nu se aplică transportului care cade sub incidenţa Codului navigaţiei maritime comerciale al Republicii Moldova. (4) Dispoziţiile legale privind prestările de servicii se aplică contractului de transport în măsura în care nu contravin dispoziţiilor privind contractul de transport.

Astfel, se reține că, conform cererii de chemare în judecată inițială, reprezentantul reclamantei invocă executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale ce țin de transportarea mărfii și neexecutarea parțială de către pârâtă a obligației corelative de achitare a sumei pentru serviciile de transport prestate, invocând, prin cererea de concretizare, existența datoriei în mărime de 48 080,95 de lei, or, pârâta „Farveg-Trans" S.R.L., la 24 decembrie 2024, a achitat parțial datoria pentru serviciile de transport internațional prestate de către „Transnava Grup" S.R.L. în sumă de 20 000,00 lei, fapt ce rezultă din extrasul de cont pentru 24.12.2024. (f.d. 44)

Prin urmare, instanța a stabilit cu certitudine că, reclamanta „Transnava Grup" S.R.L., a executat integral și în mod corespunzător obligațiile prevăzute de contractul menționat supra, ceea ce se confirmă prin actul prestări servicii din 26 august 2024, prin factura fiscală Seria, nr. IA1471907 din 26 august 2024 și prin factura de transport internațional seria ER, nr. 21082024 din 20 august 2024. (f.d. 23, 24-27, 28)

În acest context, instanța de judecată menționează că, factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

Concomitent, judecătorul a stabilit că, factura fiscală și fatura de transport, precum și actul de prestări servicii, specificate supra nu au fost contestate de către pârâtă, ba chiar mai mult, au fost semnate de către reprezentantul „Farveg-Trans" S.R.L., fiind aplicată și ștampila întreprinderii.

Prin urmare, se atestă că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a problemei apărute, reclamanta „Transnava Grup" S.R.L. a expediat la adresa sediului persoanei juridice „Farveg-Trans" S.R.L. reclamația din 16 octombrie 2024, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei în termen de 14 zile (f.d. 30-31), scrisoarea expediată în adresa pârâtei fiind recepționată la 17 octombrie 2024, fapt confirmat prin copia avizului de recepție. (f.d. 32)

În atare circumstanțe, instanța reține că pârâta, deși a beneficiat de serviciile de

transport prestate de către reclamantă, a achitat parțial plata pentru aceste servicii ajunsă la scadență, înregistrând în acest mod datorii față de reclamantă, care nu au fost stinse până în prezent, fapt ce demonstrează reaua-credință a „Farveg-Trans” S.R.L.

Așadar, potrivit alin. (1) al art. 10 din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Buna-credință este caracterizată ca fiind un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Conform prevederilor art. 775 alin. (1) al Codului civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Articolul 858 alin. (2) din Codul civil stipulează faptul că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 863 din Codul civil, (1) În cazul în care termenul de executare a obligației rezultate dintr-un contract între un profesionist şi un consumator nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia: a) profesionistul trebuie să execute obligaţia în folosul consumatorului nu mai târziu de 30 de zile de la data încheierii contractului dacă consumatorul nu a cerut ca executarea să aibă loc mai devreme, conform art.861; b) consumatorul trebuie să plătească profesionistului în termen de 30 de zile de la data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată. Cu toate acestea, dacă consumatorul a primit cererea de plată înainte să primească prestația, dacă nu a primit nicio cerere de plată ori dacă data primirii cererii de plată nu este certă, termenul de 30 de zile curge de la data primirii de către consumator a prestației. (2) Dacă profesionistul este obligat să restituie banii primiți de la consumator pentru o anumită prestație, restituirea trebuie să se facă consumatorului cât de curând posibil, însă, în orice caz, nu mai târziu de 30 de zile de la apariția evenimentului care declanșează obligaţia de restituire. Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului alineat în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

În concluzia celor indicate supra, instanța de judecată reiterează că, în urma studierii cererii de chemare în judecată și a materialelor anexate s-a stabilit cu certitudine existența între părți a relațiilor contractuale, executarea corespunzătoare a obligațiilor de către reclamantă, în situația în care transportarea mărfii nu a fost negată de pârâtă. La fel, a fost constatată neexecutarea parțială a obligațiilor contractuale de către „Farveg-Trans” S.R.L., care deși a beneficiat de serviciile de transport prestate de către reclamantă, nu a achitat plata totală pentru acestea, fapt ce a dus la formarea datoriei în cauză, or prin neexecutare a obligației conform art. 901 alin. (5) din Codul civil, se subînțelege orice

abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

În continuare, se remarcă că, conform actului de verificare privind decontările reciproce (f.d. 29), prin care se atestă faptul că, la data de 18 noiembrie 2024 datoria „Farveg-Trans" S.R.L. față de „Transnava Grup" S.R.L., constituia suma de 61 080,95 lei, dintre care, la 24 decembrie 2024 a fost achitată doar suma de 20 00,00 lei. (f.d. 44)

Prin urmare, instanța consideră oportun de a încasa din contul „Farveg-Trans" S.R.L. în beneficiul „Transnava Grup" S.R.L. datoria restantă rezultată din neexecutarea obligației în mărime totală de 41 080,95 lei.

În același timp, se impune a fi specificat că, conform art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Articolul 943 alin. (1) al Codului civil, prevede că, dobânda, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului).

Dup cum rezultă din Anexa nr. l la Contractul de prestare a serviciilor de transport, au fost stabilite termenele și forma de plată a serviciilor prestate, conform cărora, pârâta urma să achite prețul transportului în decurs de 15 zile bancare din momentul semnării actelor ce confirmă prestarea serviciului. (f.d. 14; 20-21)

Conform cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei solicită încasarea de la pârât a dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 17.09.2024 – 18.11.2024, în sumă de 1288,48 de lei. (f.d. 33)

Așadar, conform expunerilor din motivarea primei solicitări a reclamantei, se deduce indubitabil neexecutarea obligațiilor contractuale de către pârâtă ce țin de achitarea serviciilor prestate de către reclamantă.

Prin urmare, luând în considerație că neexecutarea de către pârâtă a obligațiilor contractuale a fost demonstrată prin probe incontestabile, iar careva circumstanțe de exonerare a acestuia de la plata dobânzii de întârziere lipsesc, instanța consideră oportună încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a dobânzii de întârziere în sumă de

1822,48, pentru neexecutarea clauzelor contractuale, calculată pentru perioada 17.09.2024 – 18.11.2024.

Cu referire la solicitarea reclamantei „Creativemeat” S.R.L. privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța menționează că, în conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acţiunii, instanţa, la cererea reclamantului, îl obligă pe pârât să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistență juridică.

Prin urmare, având în vedere că, solicitarea reclamantei cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere a fost admisă integral și că la depunerea cererii de chemare în judecată a fost achitată suma de 2421,05 lei cu titlu de taxă de stat conform ordinului de plată nr. 448 din 18 noiembrie 2024 și suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru conform ordinului de plată nr. 449 din 18 noiembrie 2024 (f.d. 2, 3), judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul „Farveg-Trans” S.R.L. în beneficiul „Transnava Grup” S.R.L., cheltuielile de judecată în sumă totală de 2621,05 lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Totodată, se remarcă că, potrivit art. 96 alin. (1) și ($1^1$) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, în litigiul respectiv, societatea reclamantă „Transnava Grup” S.R.L. a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Chirica Vladislav în baza mandatului avocațial nr. 2012678 din 15 noiembrie 2024 și pentru care „Transnava Grup” S.R.L. a

achitat suma de 6 000 lei pentru serviciile juridice conform contractului nr. 53/02 din 15.11.2024, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 443 din 15 noiembrie 2024, fiind prezentat și raportul de activitate al avocatului. (f.d. 35, 36)

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabil și să nu constituie sume excesive.

În consecință, judecătorul de judecată ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtei „Farveg-Trans" S.R.L., în beneficiul reclamantei „Transnava Grup" S.R.L., suma în mărime de 6 000 (șase mii) de lei, ca fiind cheltuieli de asistență juridică necesare și rezonabile.

*Cu referire la pretenția reclamantei ce ține de încasarea cheltuielile pentru traducere în mărime de 1600,00 lei, judecătorul indică următoarele*.

Reieșind din prevederile art. 82 al Codului de procedură civilă, se reține că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreților, experților şi specialiștilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la fața locului; c) cheltuielile de înștiințare şi chemare a părților în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părți şi de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță; e) cheltuielile suportate de cetățenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistență juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilității; k) compensațiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanță şi de participanții la proces.

În aceste circumstanțe, judecătorul denotă că, cerința reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor pentru traducerea actelor în limba de stat în mărime de 1600,00 lei, nu se încadrează în prevederile legale enunțate supra, or, art. 90 CPC indică expres cheltuielile de judecare a cauzei care pot fi recuperate în beneficiul părții care a avut câștig de cauză. Prin urmare, urmează a fi respinsă pretenția „Transnava Grup" S.R.L. cu privire la încasarea cheltuielilor pentru traducere în mărime de 1600,00 lei, ca neîntemeiată.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării

probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de „Transnava Grup" S.R.L. împotriva „Farveg-Trans" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, 97, art. 238-241 și art. $276^2$ - $276^4$ din Codul de procedură civilă,

**H O T Ă R Ă Ș T E:**

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de „Transnava Grup" S.R.L. împotriva „Farveg-Trans" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la „Farveg-Trans" S.R.L. în beneficiul „Transnava Grup" S.R.L., datoria ce rezultă din contractul de prestare a serviciilor de transport nr. 26/24T din 20 august 2024, în mărime de 41 080,95 (patruzeci și una mii optzeci lei și 95 bani) lei și dobânda de întârziere în sumă de 1288,48 (una mie două sute optzeci și opt lei și 48 bani) lei; cheltuielile de judecată în sumă totală de 2621,05 (două mii șase sute douăzeci și unu lei și 05 bani) lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000,00 (șase mii) lei, *iar în total suma de 50 990,48 (cincizeci mii nouă sute nouăzeci lei și 48 bani) lei*.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU